

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 105/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Holičom, Lužická 7, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 247/2008, a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. septembra 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „navrhovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 247/2008 (ďalej len „namietané konanie“).

Sťažovateľka okrem iného uviedla, že «Navrhovateľka ešte dňa 03.07.2000 uplatnila svoje právo na určenie vlastníctva, vypratanie nehnuteľnosti a súbežne v inom konaní aj na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny 4.000.000,- Sk/132.775,68 € a na zaplatenie investície 2,2 milióna Sk do hotela postaveného na parc. č. [REDAKOVANÉ] v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], zapísaného na [REDAKOVANÉ]...

Sťažovateľka od uzatvorenia kúpnej zmluvy z 31.5.1993 (viac ako 21 rokov) a od uplatnenia svojho práva zo dňa 03.07.2000, počas ktorého po viac ako 14 rokov trpí pocitom bezmocnosti dovoliť sa svojich práv z dôvodu porušenia čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Rozsudok v predmetnej veci po dlhom trvaní spôsobenom okrem iného aj zmenami účastníkov na strane odporcov, ktoré zmeny sťažovateľka nezavinila, ale ich zavinil súd nekonaním a odporcovia, (Nález III. ÚS 33/01, IV. ÚS 244/04) bol vyhlásený dňa 12.12.2013, pričom navrhovateľke bol doručený 03.03.2014 (po takmer troch mesiacoch od vyhlásenia, príloha č. 3).

Otázku spísania a zasielania písomného vyhotovenia rozsudku účastníkom občianskeho súdneho konania upravuje ustanovenie § 158 ods. 5 zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), v zmysle ktorého „ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia.“

Z uvedeného vyplýva, že účastníkovi občianskeho súdneho konania by rozsudok mal byť doručený do 30 dní od jeho vyhlásenia na ústnom pojednávaní, pokiaľ predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak.».

Ďalej sťažovateľka uviedla, že „Pri skúmaní spisovej značky a zloženia senátu odvolacieho súdu právny zástupca dňa 18.08.2014 zistil, že k uvedenému dňu sa spis na Krajskom súde v Bratislave nenachádza (5 mesiacov po podanom odvolaní!!)!...“

Po zistení, že súd I. stupňa po piatich mesiacoch od podania odvolania nepostúpil spisový materiál odvolaciemu Krajskému súdu do Bratislavy, podal právny zástupca sťažovateľky dňa 22.08.2014 na súd I. stupňa sťažnosť pre prieťahy, ktorou sťažnosťou sa domáhal a domáha bezodkladného vyrozumienia o vybavení sťažnosti a predloženia veci odvolaciemu súdu.“

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky akad. mal. a soch. [REDAKOVANÉ], upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Malackách v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 247/2008 bolo porušené.

2. Porušovateľovi sa prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov.“

Okrem uvedeného sťažovateľka navrhla, aby jej ústavný súd priznal finančné zadostučinenie v sume 5 000 € a úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti zbytočným prietahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne

rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľky. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. marca 2009).

Ústavný súd konštatuje, že predmetom sťažnosti je preskúmavanie opodstatnenosti tvrdenia sťažovateľky, podľa ktorého postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 247/2008, osobitne v jeho časti po rozhodnutí v merite veci, malo dôjsť k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Zo sťažnosti, z jej príloh a zo zistenia ústavného súdu na okresnom súde vyplýva, že rozsudok v merite veci bol vyhlásený 12. decembra 2013 a sťažovateľke doručený 3. marca 2014. Po podaní odvolania proti nemu sťažovateľka 22. augusta 2014 uplatnila u predsedu okresného súdu sťažnosť na prieťahy, pričom na odpoveď nečakala a už 8. septembra 2014 bola doručená ústavnému súdu jej sťažnosť, ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v období po rozhodnutí v merite veci.

Ústavný súd ďalej zistil, že sťažovateľkou uplatnená sťažnosť na prieťahy u predsedu okresného súdu bola napokon efektívna a odstránila jej stav právnej neistoty, keď okresný súd súdny spis spolu s odvolaním predložil na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave 24. septembra 2014, o čom predseda okresného súdu sťažovateľku vyrozumel prípisom sp. zn. Spr 1060/2014, ktorý právny zástupca sťažovateľky prevzal 29. septembra 2014. V uvedenej odpovedi bolo okrem iného aj ozrejmene, že omeškanie s predložením veci na odvolací súd „*vzniklo nemožnosťou doručiť meritórny rozsudok odporkyni v 5. rade*“, ktorej musel byť napokon ustanovený opatrovník.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že keďže sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. novembra 2014, t. j. v čase, keď okresný súd v merite veci rozhodol, a teda vo veci samej už nekonal, a keďže namietané prieťahy súvisiace s úkonmi okresného súdu po rozhodnutí v merite veci boli po uplatnení sťažnosti u predsedu okresného súdu odstránené, ústavný súd sťažnosť v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi v nej uvedenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2015